

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 253/2021-27

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a zo sudcov Ladislava Duditša a Miroslava Duriša (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], pôvodne zastúpeného advokátom JUDr. Mariánom Ďurinom, Sibírska 4, Bratislava, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Co 207/2017 takto

r o z h o d o l :

Konanie o ústavnej sťažnosti **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ označený v záhlaví tohto rozhodnutia sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 25. septembra 2020 domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v napadnutom konaní označenom v záhlaví tohto rozhodnutia. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou domáhal vyslovenia príkazu, aby krajský súd v napadnutom konaní konal bez zbytočných prietáhov, a zároveň požiadal o priznanie finančného zadosťučinenia v sume 5 000 eur, ako aj o náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených, ako aj z vyžiadaného spisu Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) vzťahujúceho sa na konanie vedené pod sp. zn. 10 C 145/2011 vyplýva, že žalobou doručенou okresnému súdu 1. augusta 2011 sa žalobkyňa [REDAKOVANÉ] proti sťažovateľovi ako žalovanému domáhala náhrady škody spôsobenej ublížením na zdraví, ku ktorému došlo pri dopravnej nehode zavinenej sťažovateľom. Náhrada škody požadovaná žalobkyňou pozostávala z náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, nákladov na vypracovanie znaleckého posudku, nákladov vynaložených na liečenie následkov dopravnej nehody, náhrady za znehodnotenú oblečenie a zničené dioptrické okuliare a náhrady za stratu na zárobku.

3. Okresný súd rozsudkom č. k. 10 C 145/2011 z 24. januára 2017 (ďalej len „rozsudok z 24. januára 2017“) sťažovateľovi uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 10 490,55 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 20 316,80 eur od 16. septembra 2011 do 21. októbra 2011, zo sumy 20 207,59 eur od 22. októbra 2011 do 1. decembra 2011, zo sumy 16 297,86 eur od 2. decembra 2011 do 1. marca 2012, zo sumy 15 701,86 eur od 2. marca 2012 do 12. novembra 2012, zo sumy 9 149,86 eur od 13. novembra 2012 až do zaplattenia, zo sumy 1 340,69 eur od 15. januára 2016 až do zaplattenia. Vo zvyšnej časti bola žaloba žalobkyne zamietnutá. Žalobkyni bola zároveň proti sťažovateľovi priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100 % a štátu bola proti sťažovateľovi priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

4. Proti rozsudku okresného súdu z 24. januára 2017 podali žalobkyňa a intervenient na strane žalovaného (Komunálna poisťovňa, a. s.) odvolania, o ktorých rozhodol krajský súd v napadnutom konaní rozsudkom č. k. 10 Co 207/2017 zo 4. februára 2021 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti o uložení povinnosti sťažovateľovi zaplatiť žalobkyni náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 3 469,60 eur potvrdil, v časti o uložení povinnosti sťažovateľovi zaplatiť žalobkyni náhradu liečebných nákladov v sume 9,43 eur potvrdil, v časti o uložení povinnosti sťažovateľovi zaplatiť žalobkyni náhradu škody na veciach v sume 46,78 eur potvrdil a v časti o zamietnutí nároku na zaplattenie sumy 229,07 eur potvrdil. Citovaným rozhodnutím odvolacieho súdu bolo zároveň odvolanie žalobkyne proti zamietnutiu nároku na náhradu liečebných nákladov v sume 6,57 eur odmietnuté a rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti o uložení povinnosti sťažovateľovi zaplatiť žalobkyni sumu 4 092,33 eur a o zamietnutí nároku na zaplattenie sumy 657,67 eur v napadnutých častiach týkajúcich sa úroku z omeškania a v časti o trovách konania zrušené a vec vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Z úradného záznamu zo 7. apríla 2021 zažurnalizovaného na č. l. 550 spisu vzťahujúceho sa na konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 10 C 145/2011 vyplýva zistenie, že sťažovateľ 26. novembra 2020 zomrel.

II.

6. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

9. V súlade s § 62 zákona o ústavnom súde ak tento zákon v piatej časti alebo šiestej časti neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, vzťahuje sa na konanie pred ústavným súdom podľa povahy veci primerane Civilný sporový poriadok.

10. Podľa § 61 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti, inak ten, komu ju zákon priznáva.

11. Podľa § 62 CSP ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

12. Podľa § 63 ods. 1 CSP ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

13. Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

14. Podľa § 161 ods. 2 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

15. Podľa § 7 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti vzniká narodením a smrťou táto spôsobilosť zanikne.

16. Podľa § 122 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť môže podať osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené jej základné práva a slobody.

17. Podľa § 125 zákona o ústavnom súde účastníkmi konania sú sťažovateľ a orgán verejnej moci, proti ktorému ústavná sťažnosť smeruje.

18. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že po doručení ústavnej sťažnosti sťažovateľ 26. novembra 2020 zomrel. Na základe uvedenej právnej skutočnosti stratil sťažovateľ spôsobilosť byť účastníkom konania pred ústavným súdom skôr, ako sa konanie o jeho ústavnej sťažnosti skončilo. Ide pritom o taký nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť.

19. Z charakteru konania o ústavnej sťažnosti pred ústavným súdom podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, predmetom ktorého je ochrana základných práv a slobôd, ktorých povaha je výsostne osobná, vyplýva, že táto ochrana je zásadne neprevoditeľná na iné osoby. V prípade konania o ústavnej sťažnosti ide preto o konanie, ktorého povaha po smrti sťažovateľa spravidla nedovoľuje, aby sa v ňom pokračovalo (m. m. II. ÚS 395/2014, IV. ÚS 92/2019, IV. ÚS 227/2020, II. ÚS 182/2019, I. ÚS 197/2015).

20. Vzhľadom na už uvádzané skutočnosti ústavný súd konanie o ústavnej sťažnosti z dôvodu úmrtia sťažovateľa zastavil podľa § 62 CSP v spojení s § 62 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. mája 2021

Libor Duľa
predseda senátu